

Mál nr. 370/2016**M og
og váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys í Noregi 7. janúar 2014.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttækið 7.11.2016, ásamt fylgigögnum og bréfi dags. 13. desember 2016. Bréf V, dags. 5.12.2016, ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V kemur fram að hún hafi klemmst á hægri hendi milli stáls og kvíar (plaströrs) þegar hún var að vinna við að draga stálhringi upp á slíkar þar sem hún starfaði við samsetningu við ýmis verk, þar á meðal samsetningu stærri fiskeldiskvía.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið að vinna við að setja fimm stálhringi upp á plaströr ásamt tveimur samstarfsmönnum sínum og við verkið hafi verið notaður skotbómulyftari til að draga hvern og einn stálhring inn á rörið. M kveðst hafa slasast þegar verið var að setja síðasta stálhringinn ár rörið og þá hafi verið frekar lítið pláss eftir á rörinu. Hún hefði því stutt við hringinn til að varna því að hann dytti. Annar samstarfsmaður hennar hefði stýrt lyftaranum sem notaður var til að draga stálhringina upp á rörin og þegar það síðasta hafi verið dregið hafi komið slag í plaströrin, sem hafi þá hreyfst, og hafi þá hönd M klemmst með þeim afleiðingum að hún hlaut líkamstjón af.

M telur að verklag við framkvæmd vinnunnar hafi verið ófullnægjandi, ekki hafi verið gert skriflegt áhættumat, M hafi ekki fengið viðeigandi fræðslu og það hafi verið viðurkennt verklag að það þyrfti að styðja við stálhringi þegar þær væru dregnir áfram til að varna því að þeir féllu niður á jörðina, en ekki hafi mátt komast óhreinindi að þeim. Einnig bendir M á að skotbómulyftari, eins og sá sem notaður var við þá vinnu sem M kom að því að vinna, sé ekki hannaður með þau verk í huga. Einnig vísar M til þess að stjórnandi lyftarans sem notaður var þegar M slasaðist hafi sýnt gáleysi við stjórn hans og ekki tryggt nægilega vel öryggi samstarfsmanna sinna. Einnig bendir M á að X, vinnuveitandi M, verði að bera hallann af sönnunarskortum um að nægar ráðstafanir hafi verið gerðar til að tryggja öryggi starfsmanna, en engin rannsókn hafi átt sér stað á orsökum slyssins af hálfu X. Í málskoti er auk þess vísað til ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglur sem tengjast þeim lögum.

V vísar til frásagna samstarfsmanna M hjá X um hvernig slys M bar að. Þar kemur fram í tölvupósti frá samstarfsmanni M, sem stóð við umrætt plaströr sem verið var að draga stálhring upp á, að hann hafi verið ásamt M við plaströrin og slysið hafi orðið þegar verið var að draga síðasta hringinn með lyftara sem þriðji starfsmaðurinn stjórnaði. Samstarfsmaður M sagðist hafa verið búinn að taka skref frá rörinu, þar sem hann vissi að það gæti komið slag á rörið þegar byrjað var að toga. Það hafi M hins vegar ekki gert heldur lagt hönd á rörið og þannig orðið á milli. Stjórnandi lyftarans segist hafa fengið merki frá bæði M og samstarfsmanni um að óhætt væri að byrja að toga umræddan stálhring upp á rör og hafi þeir starfsmenn við það átt að stíga frá. Hann hafi reiknað með að M gerði það, enda hafði hann fengið merki frá henni um það að óhætt væri að byrja að toga. V telur að frásagnir samstarfsmanna M um hvernig slys hennar hafi borið að bendi ekki til þess að X beri ábyrgð á grundvelli sakarreglunnar eða reglunnar um vinnuveitendaábyrgð. Ekki hafi verið sýnt fram á að reglur hafi verið brotnar með því verklagi sem var notað við verk sem þessi og hafi M verið fullljóst hvernig það hafi verið og unnið við sambærilegar aðstæður í nokkurn tíma. Slys hennar hafi því ekki orðið vegna atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á og komi því ekki til greiðslu skaðabóta úr ábyrgðartryggingu hjá V vegna líkamstjóns hennar.

Álit.

Í gögnum málsins liggja fyrir ítarlegar frásagnir af atvikum sem leiddu til líkamstjóns M. Annars vegar af hennar hálfu og hins vegar af hálf samstarfsmanna hennar. Þó ekki hafi farið fram opinber

rannsókn á orsökum slyssins er í raun ekki að sjá verulegan ágreining um hvernig atvik voru sem leiddu til líkamstjónsins. Það er, þegar stjórnandi lyftari byrjaði að toga stálhring upp á plaströr sem M og annar samstarfsmaður hennar stóðu við, lagði M hönd á rörið og klemmdist þegar slag kom á rörið þegar byrjað var að toga. Ágreiningur er hins vegar um hvort merki hafi verið gefið af hálfu M um að óhætt hafi verið fyrir stjórnanda vinnuvélarinnar að setja hana af stað og hvort aðstæður hafi verið til þess fallna að skapa augljósa slyshættu þannig að verklag hafi átt að vera öðruvísi við framkvæmd verksins.

Þegar lítið er til gagna málsins í heild kemur fram að nokkuð ítarlega er gerð grein fyrir verklagi af hálfu starfsmanna X. Verður ekki séð að það hafi með sannanlegum hætti farið gegn ákvæðum laga nr. 46/1980 eða reglum þeim tengdum. Ekki verður heldur, m.v. þær frásagnir sem liggja fyrir af atvikum málsins, séð að stjórnandi lyftara eða aðrir samstarfsmenn M hafi sýnt gáleysi sem leiddi til líkamstjóns hennar. Verður því ekki fallist á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á greiðslum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 10. janúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.